жовтень-листопад 2010
October-November 2010

ПРОМІНЬ

Promin

50

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ

РІК XXXXX ЖОВТЕНЬ-ЛИСТОПАД Ч.9
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
e-mail -*promin50@yahoo.ca*

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXX OCTOBER-NOVEMBER No.9

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 289-337-4516
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone **289-337-4516**
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

1 Редакційна ..... Editorial
2 Свято Книжки ..... Celebrating Literature
7 Голодомор ..... Holodomor
14 Із Світу ..... Around the World
18 Жіночі Постаті ..... Women of Influence
19 Мистецтво ..... About the Arts
20 Життя і Культура ..... Life and Culture
22 Духовість ..... Spirituality
23 Вісті з Централі ..... News from the National Office
24 Нашим Дітям ..... For our Children
25 Громадська Хроніка ..... Community Events
29 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam
30 Приписи ..... Recipes

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 095

Canada

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013
E-mail - pz.yuz@sasktel.net

PLEASE NOTE
NEW CONTACT INFO FOR PROMIN
tel: 289-337-4516
e-mail:
promin50@yahoo.ca

Редакційна Editorial

Слава Ісусу Христу!

В цьому числі звертаємо особливу увагу на теми, які для всіх нас є важливими і актуальними.

Сам перед це **СВЯТО КНИЖКИ**, яке річ річно відзначуємо кожної осени, оч на мою думки потрібно звертати агу на важливість друкованого слова на протязі цілого року. Ми свідомі того, що книжка розкриває перед нами сторінки минулого, знайомить нас з життям сучасних народів та одиниць та дає нам візії майбутьного як його собі уявляють великі письменника-пророки.

Наукове дослідження про шлях друкованого слова від самих початків виявляє дуже багато цікавих інформацій. В кожній країні розвиток друкованого слова йде в парі із розвитком культури, з економікою з політикою і державотворенням. Кожний нарід пишається своїми письменниками, які своїм словом уміли розбуджувати суспільство до патріотизму.

Україна мала чи мало таких героїв слова, які на протязі довгих років бурхливої історії вкладали всі свої зусилля і здібності для свого народу.

Окрема вклад жіноцтва в літературну скарбницю нашого народу є надзвичайно важливий. Помимо різних труднощів, які жінки переносили в різних життєвих відтинках, сьогодні маємо золотий скарб жіночої літератури, який одночасно приносить нам радість і печаль. В їхніх словах знаходимо їхні страждання, їхні жалі, їхню боротьбу за волю народу, їхню жіночу ніжність і їхню життєву радість.

Які ми багаті словом цих надзвичайних, розумних, далекоглядних жінок, які дали наступним поколінням приклад до наслідування.

Отож, хай традиція нашого Свята Книжки завжди буде світлою сторінкою в історії нашої громадської праці, як дороговказ для українського суспільства.

Keeping on the theme of "literature" we have included information regarding the latest Language Lanterns Publications. Their efforts continues to add to the treasury of Ukrainian literature accessible to the English-reading world. You will recall that they began with the six-volume series Women's Voices in Ukrainian Literature which included translations of selected literary works written by eight Ukrainian female authors who produced their literature between 1880 and 1920.

Most recently Language Lanterns has produced translations of Ukraine's leading men of letters such as Ivan Franko, and two volumes called "From Days Gone By" and "Down Country Lanes" that added stories written in the second half of the 19th century and the first decades of the 20th by sixteen Ukrainian male authors.

A volume that has received much recognition by the community thus far is "A Hunger Most Cruel" that graphically depicts through short fiction the horrendous impact upon Ukraine of the famine artificially created by Soviet authorities in the 1930s in an attempt to break the Ukrainian peasantry. This terror-famine, or Holodomor, that resulted in the deaths of millions of innocent victims, has come to be internationally recognized as genocide. We highly recommend this publication to you, especially at this time of the year when we commemorate Ukraine's Holodomor-Genocide of 1932-33.

It is well documented that the **HOLODOMOR** resulted not only in suffering and excruciating death. It brought fear to the Ukrainie people, and this fear still lives among us. Those who survived this atrocity, years later, still have great difficulty talking about it.

Only the truth about the genocide of the Ukrainian people and honouring the memory of everyone who w a s senselessly killed can free the nation of this grave legacy. The more we learn about these atrocities, the more we are able to continue the struggle faced by our nation to assure that such a senseless act is acknowledged and that it is never again repeated in any country of the world.

В місці листопаді українці цілого світу вшановують пам'ять жертв Голодомору меморіальними урочистостями. Приєднуймося до них: засвітім свічку в пам'ять рідних і далеких, які загинули в цій катастрофі. Цей вогник символізуватиме нашу скорботу і пам'ять про мільйони загублених життів наших співвітчизників і допоможе в тому, щоб ніколи більше не повторилося таке страхіття в ніякій країні світу.

З пошаною

Орися Сушко

Орися Сушко

Свято української книги

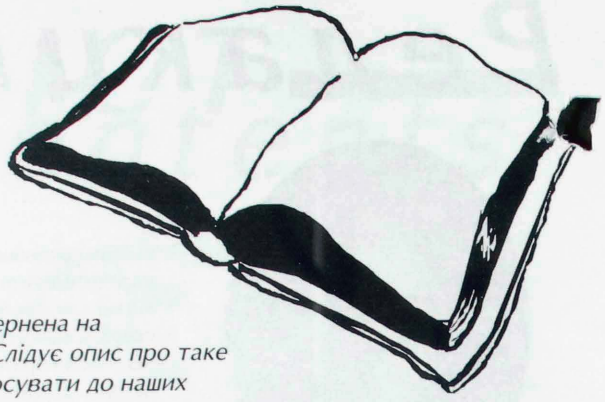

Цікаво, що в Україні найбільше уваги Свята книжки звернена на молодь, щоб увести в них любов і пошану до книжки. Слідує опис про таке свято у Львові. Можливо щось із цього можна пристосувати до наших відзначень.

Ідея проведення Свята української книжки запропонована була 85 років тому в Галичині товариством "Просвіта". Відтоді це свято щорічно відбувалося до 1940 року. В 1992 році Львівська обласна бібліотека для дітей разом з товариством "Просвіта" поновили призабуте Свято української книги, мета якого - підтримати престиж національної дитячої літератури.

Свято - це комплекс заходів, присвячених дитячій українській літературі, письменникам, дитячим видавництвам, ілюстраторам книг. Це свято всіх, хто вміє та любить читати.

Успіху Свята української книги сприятиме широка реклама компанія - листівки, оголошення на реклямних щитах зупинок міського та міжміського транспорту, в школах, дитячих садочках. За попередньою домовленістю інформаційну підтримку здійснюють ЗМІ, а меценати спонсори допоможут.

Першою подією Свята української книги може стати Загальне Свято книги, на яке до Центральної дитячої бібліотеки варто запросити кращих читачів даної околиці.

Святковій піднесеності цього заходу сприятиме незвичайне оформлення - яскраві плакати з написом "Скажи книзі "так"!", кольорові прапорці, повітряні кульки. А ще - весела музика, а при бажанні - і парад літературних героїв приверне увагу перехожих, спонукає зазирнути до бібліотеки. А тут на них чекають казкове шоу, літературні конкурси, аукціони, літературні пазли, а ще, звичайно, - призи. Під час Свята виставка-панорама "Планета книжок - це твоя планета" презентує читачам все розмаїття української художньої дитячої літератури, що є в фондах бібліотеки.

Всі заходи Свята об'єднати в Дні, присвячені певній тематиці. Мандрівку в світ української дитячої літератури логічно розпочати з найулюбленішого дітьми жанру - казки. Цей день казки принесе багато радості всім читачам. Фольклорний стелаж "Жила-була казка",літературний ранок, літературне лото за казками львівських казкарів, мандрівка за книгою Марії Чумарної, конкурси на кращого знавця, ілюстратора, літературні пазли, без сумніву, зберуть дитячу аудиторію. Доречними будуть голосні читання казок, інсценівки казок ляльковими театрами, які діють при бібліотеках. Виставка дитячих ілюстрацій "Мій улюблений казковий герой" надасть можливість дітям погортати ще раз свої улюблені книжки.

Наступний день можна присвятити українській класичній літературі. Приваблива назва експозиції "А ти знаєш, що слово <класичний> походить від слова <класний>?" - приверне увагу читачів, а бліц - опитування "Твоя скарбничка української класики" та вікторина біля цієї експозиції допоможуть з'ясувати обізнаність читачів із творами класиків, які не увійшли до шкільної програми.

У вас є Інтернет? Поєднати комп'ютер та книгу допоможуть електронні екскурсії "Книжка з Інтернету" по найбільш поширених сайтах авторів, літературних героїв, електронних бібліотеках.

Зацікавить читачів - старшокласників полиця, на якій буде звернення "Зніми класика з постаменту. Спробуй уявити його

звичайною людиною". Спонукає до читання класики й таке звернення на стелажі: "Не думайте, що у школі ви прочитали всю українську класику. Вона ще не вся прочитана".

Окрасою цього дня може стати театр читання. Актором цього театру в цей день може стати кожен вівідувач бібліотеки.

Під назвою "Золота гілка української літератури" може пройти наступний день Свята, присвячений творчості місцевих письменників. "Знай наших!" - це гасло послужить і назвою книжкової виставки по творчості письменників - земляків. Доцільно використати видання організації національної спілки письменників України та ліги творчої інтелігенції "Літературний Львів", а також сторінку "Котигорошко" з газети "Просвіта".

Наступний день бринітиме сміхом, бо радимо присвятити його гумористичній літературі. Гумористична література в різних її формах відома в Україні здавна. Це твори Котляревського, Гулака-Артемовського, Квітки-Основ'яненка, Руданського, О. Вишні. За їхнім творами можна підготувати літературне досьє "Жарти - сміх - це для всіх", літературну мозаїку або калейдоскоп, тематичну полицю "Торбина сміху", а за матеріалами дитячих журналів - сміхогодину "Жарти з-під парти".

Дальше - день видавництв, які видають дитячі книги. Цікавою може стати презентація видавництва, чиї книги особливо популярні серед ваших читачів. Тут можуть пройти бесіди про найвидатніших письменників, поетів, чиї книги видавало це видавництво.

Розповідаючи про видавництва, не можна не згадати про ілюстраторів дитячих книг. Тематична полиця "Художник читає книгу" представить читачам таких визначних художників як Софія Корбут.

Цікаво також читачам буде познайомитися з творчістю ілюстратора Костя Лавро з приходом якого у видавництво почалася нова епоха в оформленні української дитячої книги.

На сторінках дитячих журналів починали друкуватися журнальні варіанти дитячих книг інших авторів хоч в якійсь мірі заповнять прогалини в надходженні нової літератури.

Ще один день можна назвати "На літературному світанку". В цей день читачі познайомляться з творчістю своїх однолітків - літературно обдарованих дітей - під час авторських читань. А юні художники проілюструють їхні вірші.

І нарешті фінальний акорд - закриття Свята української книги. Пропонуємо оформити виставку - портрет "Що читають бібліотекарі", або виставку-пораду "Я люблю читати, а ти?". Приверне увагу відвідувачів "Галерея талановитих читачів", на якій можна представити фотографії найкращих читачів та їхні коротенькі висловлювання "Гарна книжка - це ...", або "Книжка для мене - це ...".

В заключний день можна також підготувати концерт, а ще дарунки, грамоти "За вірність бібліотеці", "За активну участь в роботі бібліотеки" тощо.

Сподіваємося, що Свято української книги, яке ви організуєте в своїх місцевостях, стане справжнім Святом читання і сприятиме розвитку інтересу дітей до книги.

Форми, які пропонуються в цьому листі, можна використати для проведення Всеукраїнського тижня дитячого читання, інших заходів, спрямованих на популяризацію читання дітей.

Із інтернету

СЛОВА, Я І ДУМКИ

Я думаю словами,
милуюся словами,
люблю слова
за ритм, за звук,
за барву, за ідею.
Приманюють мене слова
як грона винограду,
як вітер на веснянім полі,
як журкіт джерела
і як спокійне плесо,
як ліс зелений, а чи золотий,
як білий сніг пухкий,
як тричі препрославлена краса землі.
Я думаю словами:
Слово - початок всьому і причина.

Марія Голод

Celebrating and Sharing *Ukrainian Literature*

Language Lanterns Publications began its mission of adding to the treasury of Ukrainian literature accessible to the English-reading world in 1998 with the six-volume series Women's Voices in Ukrainian Literature which included translations of selected literary works written by eight Ukrainian female authors between 1880 and 1920. In 2004, two companion volumes were published, *Passion's Bitter Cup* and *Riddles of the Heart*, with stories by Ukrainian male authors in the same period.

To date, Language Lanterns has produced 20 volumes of translations including several by Ukraine's leading man of letters, Ivan Franko, and two volumes called *From Days Gone By* and *Down Country Lanes* that added stories written in the second half of the 19th century and the first decades of the 20th by sixteen Ukrainian male authors.

These diverse stories from the mid-19th to early 20th centuries give modern readers a window into societal, political, religious and economic conditions in Ukrainian ethnic lands, and the gradual revival of the Ukrainian language, culture and political spirit following centuries of external domination.

The volume taken most to heart by the public thus far is *A Hunger Most Cruel* that graphically depicts through short fiction the horrendous impact upon Ukraine of the famine artificially created by Soviet authorities in the 1930s in an attempt to break the Ukrainian peasantry. This terror-famine, or Holodomor, that resulted in the deaths of millions of innocent victims, has come to be internationally recognized as genocide. *(Paul Cipywnyk, Associate Editor)*

In 2009, the Canadian Foundation for Ukrainian Studies (CFUS) selected Roma Franko, Ph.D. and her sister, the late Sonia Morris, M. Phil., as the first recipients of the George S. N. Luckyj Ukrainian Literature Translation Prize.

The citation cites Franko and Morris "for their dedication to and tremendous efforts and achievements in translating Ukrainian literature into English and making it accessible to a wide reading audience... After taking early retirement from their respective academic careers at the University of Saskatchewan in 1996, the sisters embarked on new careers, Roma Franko as translator and Sonia Morris as editor. Together they founded Language Lanterns Publications dedicated to publishing works of Ukrainian literature in English translation... To date, 17 volumes have appeared translated by Roma Franko and edited by Sonia Morris... The names of the recipients will be inscribed on a plaque that will be permanently displayed in the Department of Slavic Languages and Literatures at the University of Toronto."

BROTHER AGAINST BROTHER

Volume I of A Trilogy: Desperate Times

Select Prose Fiction by Ukrainian Male Authors 1905 - 1933

Translated by Roma Franko
Edited by Sonia Morris
Published by Language Lanterns Publications (Toronto 2010)

From the Introduction by Paul Cipywnyk, Associate Editor:

The trilogy, Desperate Times, with its volumes *Brother against Brother*, *Between the Trenches*, and *Conflict and Chaos*, focuses on stories written during the 1900 to 1930 period that encompasses the slide of the imperial Russian Empire into chaos, the breakup of the Austro-Hungarian Empire, World War I, and the subsequent upheaval in Eastern Europe fomented by the Russian Revolution. Some of these works are not for the faint-hearted, for they depict truly desperate times of revolution, war, and social upheaval, along with enormous human emotional and physical costs.

As of the early 20th century, Ukraine had long been divided by other empires - with Russia controlling eastern Ukraine, and various European powers including Lithuania-

Poland, Austria-Hungary, and the Hapsburg Empire dominating western portions. In both regions the Ukrainian language, culture and distinctive Ukrainian forms of Orthodox and Catholic rites were at times severely controlled, or completely banned, and conditions for ethnic Ukrainians were harsh. There was little opportunity for education and advancement for Ukrainians, and the rising revolutionary tide that began sweeping Europe in the 19th century, with its concepts of nationalism, democracy, and freedom, soon found fertile ground in traditional Ukrainian territory.

The stories in this trilogy depict attempts at reform and political activism, peasant uprisings, revolutionary and terrorist acts, and the flowering of the Ukrainian independence movement. This blossoming of culture, language and political idealism was soon trampled however, with empires being rent asunder resulting in the redrawing of borders, the First World War sweeping millions to death, and the brutal consolidation of power by communists in the former Russian Empire.

These stories are written from multiple points of view, as is only fitting, for they are all part of the spectrum of beliefs that drove the variously motivated protagonists of those times. Thus we read about Soviet revolutionary heroes - and disillusionment with the new communist regime. We read about atrocities perpetrated by imperial forces, and the complete collapse of morality in areas controlled by anarchist groups. We experience the power of fiction that enables us to put ourselves into others' shoes, to witness events through their eyes, to feel their emotions. The results often are not pretty, but stories such as these actually happened, time and again, shaping real people.

While it is difficult to divide the stories into precise chronological order, we have attempted to begin with ones dating to the Russian Revolution of 1905 that revealed the rotten state of the empire. At the time, Russia was shocked by repeated defeats in the Russo-Japanese War, and revolutionaries of various political stripes - though mostly socialists and communists - realized that collapse was a matter of time.

The Russian Empire had suppressed ethnic and religious groups, and had attempted to impose the Russian language and church upon all within its territory. As the bureaucracy weakened and military disasters in the Far East undermined discipline and pride, the empire was faced with the steady rise of ethnically based national aspirations in many of its regions. The overwhelming human and economic cost of WWI piled on stresses that the ossified and increasingly fractious empire could not withstand.

For Ukrainians, WWI was really a time of brother against brother, and not by choice. Several of the stories in this trilogy depict the anguish as families were divided between empires, with Ukrainians conscripted into both the Russian army, and opposing Germanic-Austrian forces.

By 1917, an exhausted, demoralized and near-destitute Russian Empire was ripe for revolution, and two of them exploded that year. The first, the February Revolution, saw the abdication of the tsar and the establishment of a provisional government. The second, the October Revolution, saw the Bolsheviks under Lenin sweep into power and begin the consolidation of a new, communist, empire that became the Union of Soviet Socialist Republics, or, more simply, the Soviet Union.

The great tragedy of this revolutionary era is that idealism fell by the wayside, devolving into horrific years of civil was in which combatants of all political stripes plunged into an escalating cycle of atrocities. It didn't matter right wing or left wing, all met n extremism, mass murder, rape, torture, looting - and for extended periods - total anarchy. There was complete social, political and economic collapse, with the only authority being the barrel of a gun.

The modern Western reader has little concept of such chaos, terror, and utter helplessness. We have no sense of such ingrained hatred - hatred of the oppressive aristocracy and bureaucracy - followed by hatred of the perversion of Marxism and Communism into a new, even harsher dictatorship that placed no value on human life and blindly espoused totalitarian ends that justified the foulest means.

Yet we see in these stories that amidst the chaos created by the breakdown of the political and social order there were flickers of humanity, of ethical, moral behaviour. Within that chaos, people still loved, dreamed, and hoped. It is heartening to find that within that chaos some people still adhered to humane and principled codes of behaviour, even sacrificing their own lives to save those of others.

The issues central to these volumes of revolutionary stories are still relevant and some are yet unresolved. The short-lived Ukrainian governments of the confusing revolutionary period planted the seeds of independence, and some partisans fought on for decades against the Soviets. The reverberations from those times still impact the ongoing development of a nascent democracy in a free Ukraine in the face of still widely entrenched authoritarian values and practices in modern Russia and its resurgent imperialistic ambitions.

Following is a short story by Mykola Chernyavsky, reprinted from "Brother Against Brother":

January 9th

(1906)

They set out, brimming with faith and hope.

In their calloused, work-hardened labourers' hands they carried the icons before which their great-grandfathers, their grandfathers, and their fathers had bowed down low, and before which they too inclined their heads to reverence.

These icons were to protect them, to speak for them, to tell others that they were going forth in humility and in peace; that they were worn out by their backbreaking labour, by their joyless lives, by the unjust wretchedness that they suffered under the oppression of the mighty and the wicked, and that they were setting out to plead - to plead for the word that would lift the heavy burden from their toil-worn shoulders, from their stooped backs, that would bring light and joy into their dark, gloomy hovels.

So that if not they, at least their children could grow up to be people who were strong, happy, and free.

Because when all is said and done, the man who spins a wheel, who pounds a hammer, who digs the soil - that man also needs light, freedom, and happiness, just like the man who drinks from a golden chalice.

He needs the same from life - with no difference. And so they were walking along with the naïve faith that at least a drop of that good fortune would fall on them.

They were walking without weapons.

They were met with weapons.

Riddled with bullets, the icons of humility toppled to the ground, never to be raised again... Never to be raised again in their hearts, or in the hearts of their children, or their grandchildren.

Riddled with bullets, they too fell to the ground - they had been walking in huddled groups, and they topped over into huddled heaps: strong young workers, old men, mothers, and sisters drained of their strength by wearisome toil, and little children - the flowers of hope of every nation.

And they dyed the white snow richly with their crimson blood...

And as for those who remained alive - they remained to keep the memory of this day alive.

So that workers' chests would never again be riddled by heavy bullets.

So that women would not collapse wailing on the corpses of their slain fathers, husbands, sons.

So that children, vivacious and cheerful little children - the flower and hope of every nation - could chatter merrily.

So that they would grow up to be strong, happy, and free.

So that all this would be achieved firmly, immutably, forever.

It all happened there, where blood dyed the white snow red.

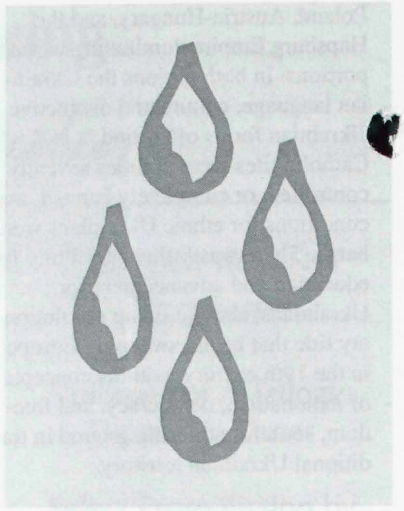

Biographical Notes about Mykola Chernyavsky (1868-1946), the author of " January 9th"

Mykola Chernyavsky was born into a village priest's family in eastern Ukraine. He graduated from the Katerynoslav theological seminary in 1889, taught in a church school in Bakhmut from 1889-1901, worked as a statistician in Chernihiv and Kherson until 1919, and then returned to teaching. He embarked on his writing career in 1885 by publishing lyrical poetry that he wrote under the influence of Shevchenko and Ukrainian folk poetry, and went on to write historical poems, sonnets, short stories, novellas, and memoirs. Under Soviet rule he became less active as a writer and translator, and ceased publishing in 1933. Even though he distanced himself from politics, he was accused of nationalism and persecuted by Soviet authorities. His works were prohibited until after Stalin's death, but even after hi rehabilitation, not all his works were published.

ЗАБУТТЮ НЕ ПІДЛЯГАЄ

Хроніка комуністичної інквізиції в Україні 1917 - 1991

Стражденна наша Україна! Століттями була вона наймичкою у великодержавних сусідів. І не мала ні права, ні волі, ні долі. Та й цього гнобителям було замало. У своїх людиноненависницьких планах остаточно упокорити українців, більшовики-ленінці вирішили нищити його вщент або хоч вивезти до Сибіру. Вони нищили, морили голодом і стріляли.

В комуністичний період це була найкривавіша сторінка української історії. Ленінці першими запровадили відвертий і відкритий бандитизм, як "революційну законність". Вони звеличили й оспівали образ ката у шкірянці, з мавзером, і стали тою сатанинською силою, яка згуртувала й об'єднала навколо себе весь криміногенний світ імперії. Ці об'єднані вбивці разом з усім своїм каральним апаратом називались чекістами, потім гепеушниками, потім енкаведистами, а потім кагебистами.

Ціною в десятки мільйонів життів Україна стала незалежною. Та наслідки колоніального минулого вже більше десяти років не дають їй можливості піднятися з колін. Комуністичні ідеологи заклали у нашу історію безліч історично-політичних міфів. А міфи, особливо політичні, як відомо, призводять до протистояння в будь-якому суспільстві. Побороти їх можна лише правдою. Сьогодні правда - це майже помста. Вона говорить до нас голосом вічності. Правда української історії - це приглушена лихоліттями пам'ять народу, без відновлення якої ми не піднімемось на повний зріст. Вистраждана дорога правди і сьогодні примушує нащадків розплачуватись за гріхи їхніх попередників.

Відновлення пам'яті є процесом болючим і важким. Ми хочемо, щоб наші діти жили щасливими у своїй незалежній державі, і тому не хочемо травмувати їхню свідомість важкими спогадами про трагічне минуле нашого народу. Але ж приглушення народної пам'яті призводить до відчуття приреченості, відчуття власної меншовартості. Озирнімося назад і скажімо собі: ми вижили, нас не зігнули. Знайдімо в собі силу жити і пам'ятати, бо тільки пам'ять збереже нас як націю, як народ, як державу. Спільно започаткуймо процес духовно-моральної революції в наших душах. Скиньмо з себе ярмо бездержавності, національного та соціального поневолення імперіями, їхніми тоталітарними ідеологіями та політичними міфами. Якщо ми хочемо бути кращими, то ставаймо ними, пізнаваймо себе у своїй історії, не ховаючись від світу. Не дозволяймо іншим перекручувати, фальсифікувати, ховати від світу нашу правду, нашу історію.

Київською міською організацією Всеукраїнського Товариства "Меморіал" імені Василя Стуса створена перша в Україні постійно діюча музейна експозиція "Забуттю не підлягає - хроніка комуністичної інквізиції", яка в хронологічному порядку - від 1917 до 1991 років - відображає події тоталітарного періоду історії України.

В 70-ту річницю трагедії голодомору 1932-33 рр. зусиллями Товариства та Української Діаспори США і Канади виготовлено плакатний варіант музейної експозиції. Кожен комплект складається з 54 плакатів і цієї книжки - довідника-путівника для викладачів та екскурсоводів. Більш як

півтисячний тираж комплектів експозиції дає змогу передати її в музеї, навчальні заклади та публічні бібліотеки в різних містах України. Для планування та проведення лекцій, відкритих уроків і екскурсій матеріали в експозиції подаються за періодами:

- Система концентраційних таборів СРСР
- (1917 - 1920 рр.) Більшовицький переворот і початок терору
- (1921 - 1923 рр.) СРСР народжувався серед голоду і насильства
- (1924 - 1931 рр.) Ціна індустріалізації та насильницька колективізація
- (1932 - 1933 рр.) Український голокост
- (1934 - 1938 рр.) Крах Українізації та "великий терор"
- (1939 - 1941 рр.) Змова двох диктатур та її наслідки
- (1942 - 1952 рр.) Останнє десятиліття сталінської диктатури
- (1946 - 1947 рр.) Третій удар голодом
- (1953 - 1964 рр.) "Морозна відлига"
- (1965 - 1985 рр.) "Безкровний тоталітаризм"
- (1986 - 1991 рр.) "Колапс"

Ігнорувати трагічні роки історії небезпечно, бо це зменшує нашу колективну здатність прогресувати в глобальній цивілізації. Необхідно сказати правду та інформувати світову громадськість про вкрай пасивну роль їхніх урядів, які виявляли покірну байдужість, а іноді були причетні до трагічної долі України. Знання та розуміння нашої історії дає можливість світу цілковито усвідомити те, що підтримка прагнення України закріпити свою незалежність є морально виправданою і сприятиме життєвим інтересам їхніх власних держав.

Р. Круцик

1932 - 1933

Український голокост

(Плакати 16 - 19)

Слово "Голокост" походить з грецької мови і означає "знищення". Це свідоме знищення людей, тотальне охоплення цією трагедією величезних мас населення. В експозиції, мовою оригіналу, представлено епіграф Роберта Конквеста, авторитетного американського дослідника, професора Стендфорського університету, який написав книгу "Жнива скорботи". Він писав: "Голод запланувала Москва для винищення українського селянства як національного бастіону. Українських селян винищили не тому, що вони були селянами, а тому, що були вони українцями-селянами". Оце визначення Конквеста багато що пояснює. Адже дуже часто московські вчені заявляють, що голод, бач, був і на Поволжі, і в Казахстані. Проте Конквест зазначає, що в Україні відбувався дуже сильний спротив більшовицькому режиму ще й до початку 30-х років, але 1930 рік став періодом, коли в Україні чинили спротив уже цілі села, тобто люди не віддавали ні своє майно, ні свою честь. Це викликало страшенну лють у Кремлі, і наприкінці 1932 року в Україну були направлені московські емісари, зокрема, В. Молотов, Л. Каганович, В. Балицький (колишній голова ГПУ) і ціла бригада партійних працівників (близько 1700 осіб), які повинні були цю ситуацію виправляти. Саме тоді, внаслідок вкрай жорстоких дій комісії Молотова, в українського

селянства було вилучено величезну кількість зерна. Для України планувалось на здачу 360 мільйонів пудів хліба, з яких вона була спроможна виконати лише 70 відсотків усього обсягу.

Ось такими методами було зламано хребет нації, знищено українське селянство.

В експозиції також представлен декілька унікальних фотографій, що зафіксували трупи людей, які

загинули від голоду на вулицях Харкова. В 1932-33 роках влада категорично заборонила виготовлення будь-яких фотодокументів, які б свідчили про голод. Але іноземці, які працювали в Україні, все-таки фотографували, і світ дізнався про страшний голод тих часів. До того ж американські газети інформували про нього світову громадськість.

Проте відомий письменник, інтелектуал Бернард Шоу, повернувшись1933 року з Москви, повідомив, що "ніякого голоду там нема", адже він з'їв один із найкращих обідів, якими людей з-за кордону ізолювали від реального життя в Україні. Але не дивлячись на те, що на Заході інформація про голодомор в Україна була, США в цей час визнали Совєтський Союз як державу. І хоча Захід знав ціну цьому режиму, визнати Сталіна, тоді йому було вигідно. Після ліквідації НЕПу, завдяки якому більшовики утримались при владі, виникла реальна загроза для панування в СРСР марксистсько-ленінської ідеології, яка сповідувала побудову держави нової формації і створення в ній вільного від буржуазної експлуатації суспільства. Проте на практиці цього не відбулось. Держава ледь животіла й повсюди панувала розруха й занепад. Більшовицькі керманичі будь-якою ціною хотіли довести світовій громадськості, що існує хоч якась дієздатність їхньої суспільно-політичної доктрини. Коли ж золотий запас колишньої Російської імперії більшовики розтринькали, а коштовності ермітажу Анастасом Мікояном були розпродані, головною і єдиною "валютою" у більшовицької влади залишався хліб. І ось тоді, в повній мірі використовуючи оцю "валюту", Сталін зі своїм напівграмотним політбюро пішли на все, аби замилити очі світовій громадськості своїми грандіозними технічними проектами.

Що ж то були проекти? Інженерний корпус царської Росії в переважній більшості був більшовиками або знищений, або репресований, або оголошений "саботажниками", який не довіряли. Тими численними технічними проектами, якими так вихвалялись більшовики перед власним народом, видаючи їх за свої, були:

- Московський метрополітен, спочатку імені Лазаря Кагановича, а потім, і по-сьогодні, імені Леніна - американський проект;
- Гідроелектростанція "Дніпрогес" - американський проект;
- Харківський тракторний завод - німецький проект;
- Магнітогорський металургійний комбінат - американський проект;
- Горьківський автомобільний завод "ГАЗ" - американський проект;
- Цивільний повітряний флот СРСР - німецький проект, поставка літаків сля якого здійснювалась фірмою Люфт Ганза.

Вся відповідальна інженерна праця по втіленню в життя цих досить дорогих західних технологій здійснювалась фахівцями фірм-розробників, а сотні тисяч "будівників світлого майбутнього", що повтікали з голодних діл, за миску баланди місили бетонний розчин босими ногами. Платила Москва Заходу за проекти і фахівців хлібом і життям мільйонів українських селян. Ось ціна мовчання.

Лише у 1983 році свою мовчанку про Український Голокост американці, нарешті, припинили, утворивши Спеціальну комісію Конгресу з дослідження голодомору. У вітринах експонується 2 примірники з матеріалів цієї комісії. Тут наводяться і перекладені з англійської 19 пунктів висновків Комісії, затверджених Конгресом США. В них засуджується бездіяльність та свідоме мовчання тодішнього уряду США і визнається, що голодомор був спланованою акцією Москви проти українців.

Дивує ставлення до трагедії українського "Голокосту" сьогоднішньої української влади. З нагоди 60-ї річниці трагедії голодомору в 1993 році повна копія дослідницьких матеріалів Комісії Конгресу США була урочисто передана Верховній Раді України. Однак і досі до цих документів не мають доступу українські вчені й дослідники. За зверненням Київського Товариства "Меморіал" і за сприяння української діаспори в серпні 2001 року отримано нову копію цих матеріалів. Але 200 аудіокасет - живих свідчень про голодомор - так і залишились недоступними в підвалах Верховної Ради.

На плакаті № 19 у верхній його частині представлені деякі праці українських вчених про голод 1932-33 рр. В нижній частині плакату праці зарубіжних дослідників, а також 2 із більше як 30-ти томів дослідницьких матеріалів Спеціальної Комісії Конгресу США та перекладені "Меморіалом" на українську мову висновки комісії. Сьогодні бібліографія видань про голод містить понад 6000 позицій.

Завершує в експозиції цей страшний період 1932-33 рр. мапа, на якій у відсотках від загальної чисельності показані втрати

населення по областях України під час голодомору. Крім того на цій мапі подається склад міжнародної комісії юристів та їхню порівняльну таблицю зросту населення в сусідніх з Україною республіках і втрати його за цей же період в Україні. Відомо, що результати перепису населення СРСР, проведеного у 1937 р., так і не були оприлюднені. Сталін наказав їх знищити, а українські вчені-демографи, які у звітних цифрах показали людські втрати від голодомору з врахуванням демографічних наслідків голоду, були репресовані та знищені. Цифра втрат України 3 млн. 84 тис. населення, яка наведена в таблиці комісії юристів, є досить неточною. Комісія бере дані радянських джерел 1926 і 1939 рр., тобто 6 років до голодомору та 6 років після нього.

Сьогодні вже відкриті архівні секретні зведення Москви про переселення з російських губерній у спустошені голодом українські села цілих колгоспів та сіл. Якщо ж ще врахувати демографічні наслідки голоду, то українські втрати 1932-33 рр. становитимуть не менше 10 млн. осіб. Щоб приховати точну цифру втрат від штучно створеного Москвою голоду в Україні, більшовицькі комісари після 1933 р. шастали по селах України, вилучаючи та знищуючи "Господарські книги" та "Книги записів актів громадського стану на 1933 р." В державному архіві Вінницької області дивом збереглось декілька таких записів Сосонської сільської Ради Вінницького району з квітня по червень 1933 р.

Ось як вони виглядають мовою оригіналу: "9 травня. Сташко Данило Мартинович, вік 42 р., укр., член артілі, причина смерті - від голоду"., "14 травня 1933 р., Романенко Яків Левкович, вік 52 р., укр., член артілі. Помер від голоду"., "Романенко Тодоська Микитівна, вік-6 років, нац.-українка. Хто утримував батько, ремесло - хлібороб, стан заняттям - одноосібник, причина смерті встановлено в с/р та міліцією, що батько зарізав і з'їв., "Захарович Григорій Тимков, вік 7 років, причина смерті - зарізано людоїдом"., "Романенко Ганна Микитівна, вік-3 роки, причина смерті - зарізав батько для їжі".

NOT TO BE FORGOTTEN

A Chronicle of the Communist Inquisition in Ukraine 1917 - 1991

Throughout the centuries long-suffering Ukraine was the handmaiden of her great-state neighbours -- deprived of rights, freedom, and fortune. Yet even this was not enough for those who sought to wreak harm upon us. Through their misanthropic plans that were ultimately aimed at the complete subjugation of the Ukrainian people, the Bolshevik Leninists decided to destroy them completely. Thus, they starved Ukrainians to death, shot them, and deported them to Siberia.

The Communist period was the bloodiest page in Ukrainian history. The Leninists were the first to introduce blatant banditry under the guise of "revolutionary legality." They glorified and sang paeans to the image of an executioner dressed in a leather coat, holding a Mauser. They became a satanic force that gathered to itself the entire criminal world of the Communist empire. These killers, united in their own, special apparatus, were known early on as Chekists, and later by the names GPU, NKVD, and KGB.

Ukraine became an independent state at the cost of dozens of millions of lives. However, even after more than a decade of independence the consequences of her colonial past are still preventing Ukraine from getting off her knees. The Communist ideologies imbued our history with countless historico-political myths, and it is commonly known that myths, particularly political ones, lead to antagonism in any society. Such myths can only be overcome by means of the truth. Today, truth is akin to vengeance: it

speaks to us in the voice of eternity. The truth of Ukrainian history is the memory of the nation, which has been suppressed as a result of evil times. If this memory is not restored, we shall never rise to our feet. Today, the path of truth, which has been achieved through great suffering, is forcing our descendants to pay for the sins of preceding generations.

The restoration of memory is a painful and difficult process. We want our children to live happily in their independent state; we thus have no desire to traumatize them by saddling them with bitter memories of our nation's tragic past. But the suppression of national memory leads to feelings of doom and inferiority. We shall not allow this weight to burden the souls of our children. Lt us look back and tell ourselves: "We survived; they did not make us bend." Let us find in ourselves the will to live and remember, for only memory will preserve us as a nation, a people, and a state. Together, let us embark on the process of spiritual and moral revolution. Let us remove the bondage caused by the trauma of statelessness, national and social enslavement by empires and their totalitarian ideologies, and political myths.

If we want to be better people, then let us become them. Let us learn about ourselves from our own history, without hiding from the world. Let us not allow others to distort, falsify, and conceal our truth and our history from the world.

The Kyiv City Organization of the All-Ukrainian "Memorial" Society of Vasyl Stus has created the first permanent museum exhibition in Ukraine entitled "Not To Be Forgotten: The Chronicle of the Communist Inquisition in Ukraine." In chronological fashion it traces historical events from 1917 to 1991, thus mirroring the totalitarian period of Ukrainian history. On the 70th anniversary of the Famine-Genocide of 1932-1933, a poster version of the museum exposition has been created through the joint efforts of the "Memorial" Society and the Ukrainian American Diaspora. One component of it is comprised of fifty-four posters and this educational handbook, which is intended for lecturers and tour guides. More than five hundred copies of this poster exhibition has been reproduced and are being circulated throughout various Ukrainian cities, where they are on display in museums, teaching institutions, and public libraries. In order to facilitate the planning and organization of lessons, public lectures, and tours, the materials of this exposition have been grouped according to the following periods:

- The System of Concentration Camps in the USSR
- (1917 - 1920) The Bolshevik Coup and the Beginning of the Terror
- (1921 - 1923) The USSR is born out of Famine and Violence
- (1924 - 1931) The Cost of Industrialization and Forcible Collectivization
- (1932 - 1933) The Ukrainian Holocaust
- (1934 - 1938) The Collapse of Ukrainization and the "Great Terror"
- (1939 - 1941) The Conspiracy of Two Dictatorships and its Consequences
- (1942 - 1952) The Last Decade of Stalin's Dictatorship
- (1946 - 1947) Famine Strikes a Third Blow
- (1953 - 1964) The Thaw
- (1965 - 1985) Bloodless Totalitarianism
- (196 - 1991) The Collapse

This exposition recreates the true historical chronology of the fate of millions of Ukrainians and her nationalities that perished as a result of the criminal policies of the Soviet occupiers. All the crimes of Communist totalitarianism were carried out in strict secrecy, which is why the population of Ukraine generally knows little about them. Indeed, most people throughout the world have little

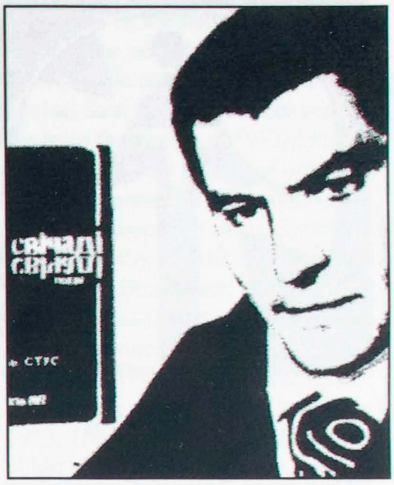

Vasyl Stus

inkling of the history of Ukraine and at what price this second largest (territory and population) European country became an independent, democratic state in 1991.

The Ukrainian people and the international community must be informed about the crimes against humanity, which were committed by the Muscovite rulers of the Kremlin, and bout the deliberate acts that were aimed at the total destruction of the Ukrainian nation.

It is dangerous to ignore the tragic lessons of history, for this weakens our collective ability to progress within the framework of a universal civilization. It is essential to inform the world community about the completely passive role of various governments whose leaders displayed meek indifference or were even implicated in the tragic destiny that befell Ukraine. Knowledge and understanding of our history will enable the countries of the world to fully grasp the concept that support of Ukraine's desire to consolidate its independence is morally justified and will foster the vital interests of their own states.

Roman Krutsyk

1932 - 1933
The Ukrainian Holocaust

Panels 16 - 19, 19a

The world "holocaust" comes from the Greek word meaning "burnt whole" (annihilation). It has come to mean the deliberate destruction of huge numbers of people. A focal point of the exposition is a statement by the renowned American scholar and professor of Stanford University Robert Conquest from his book Harvest of Sorrow, in which he wrote that the famine was planned by Moscow to destroy the Ukrainian peasantry as a national bastion and that the Ukrainian peasants were destroyed not because they were peasants but because they were Ukrainian peasants. Conquest's statement explains much, for Muscovite scholars frequently declare that a famine also occurred at this time in the Trans-Volga region and Kazakhstan. However, Conquest notes that a vigorous resistance to the Bolshevik regime in Ukraine lasted until the early 1930s. The year 1930 heralded the period when entire villages in Ukraine were resisting, with the peasants refusing to relinquish their property and their honour. This greatly angered the Kremlin, and in late1932 Muscovite emissaries were dispatched to Ukraine, specifically Viacheslav Molotov, Lazar Kaganovich and Vsevolod Balitsky, the former head of the GPU, as well as a whole brigade of party workers, approximately 1,700 people, who were ordered to rectify this situation. As a result of the exceedingly savage actions of Molotov's committee, an immense quantity of grain was confiscated from the Ukrainian peasantry. According to Moscow's plans, Ukraine was slated t supply a quota of 360 million poods of grain [1 pood=36.11 lbs/16.38 kgs], only 70 percent of which t country was capable of producing. These were the methods used to break the back of the Ukrainian nation and to destroy the Ukrainian peasantry.

Presented in the exposition are several unique photographs that show corpses of people who died of hunger on the streets of Kharkiv. During 1932-33 the Soviet government categorically banned all photographic documentation attesting to the famine. However, foreigners who were working in Ukraine managed to take some photographs, and the world learned about the terrible famine in Ukraine. American newspapers also reported on the famine.

However, after returning from Moscow in 1933 the famous playwright and free-thinker George Bernard Shaw declared that "there is no famine [in Ukraine]", because he had partaken of one of the finest dinners of his life - an example of the lavish displays with which the Soviet government regaled foreigners in order to isolate them from real life in Ukraine. But despite the fact that the West had information about the famine in Ukraine, the United States at this time recognized the Soviet Union as a state. Although Western countries had already recognized the true face of this regime, it would have been politically awkward not to recognize Stalin's government. After the liquidation in 1927 of the New Economic Policy (NEP), which had helped Bolsheviks to remain in power, a real threat had emerged, one that endangered the supremacy of Marxist Leninist ideology in the USSR, which was built on the premise of a new type of state and the creation of a society free from bourgeois exploitation.

In practice, however, this did not take place. The Soviet state was barely functioning, and everywhere there were signs of decay and turmoil. The Bolshevik leaders sought to prove the soundness of their socio-political doctrine at all costs. Once the Bolsheviks had squandered the gold reserves of the former Russian Empire and Anastas Mikoyan, the People's Commissar for Procurement, had sold all the valuables from the Hermitage, the only principal "currency" at the Bolsheviks' disposal was grain. It was then that Stalin, together with the semi-literate members of his Politburo, began exploiting this "currency" to the fullest capacity and hoodwinking the international community with their grandiose industrial projects.

What were these projects? The Bolsheviks had mostly destroyed or repressed the engineering corps of tsarist Russia, or had proclaimed them "saboteurs" who were not to be trusted. Here is a lis of the much vaunted technical projects, which the Bolsheviks passed off as their own:

- the Moscow subway, initially named after Lazar Kaganovich, then changed to Lenin (the current name): an American project.
- the Dniprohes Hydroelectric Stati an American project.

- the Kharkiv Tractor Factory: a German project.
- the Magnitogorsk metallurgical group of enterprises: an American project.
- the GAZ automobile plant in Gorky: an American project.
- the civil aviation fleet of the USSR: a German project, with planes supplied by Lufthansa.

Specialists from foreign research and development firms carried out all the important engineering work of executing these costly Western technology projects, while hundreds of thousands of "builders of a bright future" who had fled villages struck by famine were mixing concrete with their bare feet for a bowl of prison soup. Moscow paid the Western firms and specialists for these projects with the grain and lives of millions of Ukrainian peasants. Such was the price of silence.

In 1983 the Americans partially broke their silence about the Ukrainian "Holocaust" by creating a special Congressional Commission on the Famine. Displayed on these panels are two items from the materials prepared by this commission, as well as translations into Ukrainian of the commission's nineteen conclusions that were ratified by the U.S. Congress. These points condemn the inaction and deliberate silence of the American government and acknowledge that the famine was an action planned by Moscow against the Ukrainians.

The attitude of the current Ukrainian government toward the tragedy of the Ukrainian "Holocaust" is astonishing. In 1993, the sixtieth anniversary of the tragic famine, a complete copy of the research materials prepared by the U.S. Congressional Commission was solemnly handed over to the Parliament of Ukraine. However, to this day, Ukrainian scholars and researchers have had no access to these documents. As a result of an appeal launched by our Society and the assistance of the Ukrainian Diaspora, in August 2001 another copy of these materials was obtained. However, two hundred audio cassettes containing the testimony of surviving eyewitnesses of the famine are still locked away in the basement the Verkhovna Rada.

Displayed on panel 19 are several works on the famine of 1932-33 by Ukrainian scholars as well as by foreign scholars, and two volumes of the thirty-volume collection of research materials translated into Ukrainian by the Memorial Society. Today the bibliography publications on the Ukrainian famine contains more than 6,000 entries.

Among the exhibits displayed in this group of panels devoted to the horrific period of 1932-33 is a map of the famine, which shows the percentages of population losses for various oblasts of Ukraine. The map also shows the composition of the international commission of jurists and their table of population growth in republics adjacent to Ukraine, compared to population in Ukraine during this period. The facts demonstrate that the results of the Soviet population census of 1937 were never published or made public. Stalin ordered them to be destroyed, and then repressed or executed the Ukrainian demographers who had cited figures in their reports indicating loss of life due to the famine and the concomitant demographic changes. The figure of 3,084,000 famine victims, which is listed in the table drawn up by the commission of jurists, is far from accurate. The commission took its statistics from Soviet sources dated 1926 and 1939, i.e., the six years before and six years after the famine.

Today Moscow's secret archival reports about the relocation of tire collective farms and villages from Russian gubernias to Ukrainian villages devastated by the famine are now open. If one adds data relating to the demographic consequences of the famine, then Ukrainian losses resulting from the famine of 1932-33 total no fewer than ten million people. In order to conceal the exact number of Ukraine's losses due to the famine that was artificially created by Moscow, Bolshevik commissars, after 1933, tore through villages in Ukraine, confiscating economic management books and records from branches of the Registry of Births and Deaths for 1933. The state archive of Vinnytsia oblast somehow managed to preserve a few such records of the Sosonka village council of Vinytsia county for the period of April-June 1933. These documents read thus in the original:

- May 9. Stashko, Danylo Martynovych, aged 42, Ukrainian, member of collective farm, cause of death-hunger.

- 14 May 1933, Romanenko, Yakiv Levkovych, aged 52, Ukrainian, member of collective farm. Died of hunger.

- Romanenko, Todoska Mykytivna, aged 6, nationality: Ukrainian, supported by: father; trade: peasant; occupational status: private farmer. Cause of death determined by the village council and police: father killed and ate her.

- Zakharovych, Hryhorii Tymkov, aged 7. Cause of death: killed by a cannibal.

- Romanenko, Hanna Mykytivna, aged 3. Cause of death: killed by her father for food."

May their memory be eternal!

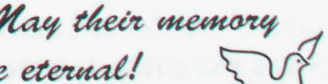

Вічна їм пам'ять!

Короткий Огляд Праці Складових Організацій СФУЖО

Цьому дописі подано короткий огляд праці організацій, які належать до СФУЖО, які подали звіти під час Річних нарад, що відбулися в Перемишлі 19 і 20 серпня 2010 року.

Потрібно підкреслити, що кожна організація працює по своїй змозі, залежно від обставин своєї країни, внутрішньої сили і, очевидно, від фінансового стану. Кожна організація звертає особливу увагу на допомогу Україні, а саме: пожертви на певні цілі, підтримка окремих організацій або споріднених установ. Рівно ж, велика увага звернена на відзначення Голодомору та розповсюдження правди про це страхіття українського народу.

Отож, подаємо короткий обсяг праці організацій в такому порядку, в якому вони були подані на нарадах.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

З нагоди 85-ліття існування СУА вирішили відзначити цей ювілей амбітним проектом суспільної опіли Допомога і догляд для старших - десятьом геріятричним пансіонам в Україні. Рівночасно заохочують своїх членок не забувати про літніх людей з їхніх власних громад.

СУА фінансово підтримав видання документального фільму "Життя і мертвій зоні", який розповідатиме про трьох жінок, що живуть у Чорнобильській зоні, праця авторки Ірени Забужко.

В квітні цього року в Українському Музею СУА відкрилася виставка "Україна-Швеція, на перехресті історії (XVII-XVIII століття)". Представлені експонати відображають епоху "перехресть" в Україні - той час, коли війська Швеції та Росії проводили тактичні маневри, щоб зайняти вигідні позиції в підготовці до Полтавської битви 1709 р., що мала привести Україну під контроль Швеції, яка обіцяла Україні незалежність у одному з підписаних договорів.

ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК КАНАДИ

ЛУКЖК є найбільшою жіночою організацією в Канаді, нараховуючи 3600 членок у 110 відділах. Праця ведеться в різних ділянках: імпрезова, суспільна служба, духовний розвиток, культурно-освітня. За 2009 рік ЛУКЖК пожертвувала $610,000 на різні допомогові потреби. В 2008 р. ЛУКЖК гостила делегаток Унії Католицьких Жіночих Організацій (World Union of Catholic Women's Organizations) у співпраці з Єпархіяльною Управою у Вінніпезі.

В березні 2009 р. крайова управа ЛУКЖК брала участь у Першому Міжнародному Конґресі, спонсорованого Папською Радою Справедливости і Миру. Темою засідань було "Життя, Родина, Розвиток: роль жінок у сприянні людських прав". В той час Апостольською Столицею було визнано признання для ЛУКЖК за їхню діяльну працю. На крайовому з'їзді ЛУКЖК, який відбувся в 2009 році, обговорено потребу користування двомовности в праці організації для того, щоб усі членки могли бути освідомлені справами, якими ЛУКЖК займається.

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ

Цього року голова ОУК очолювала відзначення 75-ліття МУНО Канади. Це була дуже успішна зустріч молоді організації УНО. Великою гордістю ОУК є журнал "Жіночий Світ", який був заснований понад 80 років тому.

Кожного року традиційно відзначають урочистою Панахидою патронку Ольгу Басараб. Щоб відзначити 80-ліття ОУК ім. Ольги Басараб, Крайова Управа вирішила зібрати кошти на видання книги Лідії Орел "Земля, обпалена Чорнобилем". Це книжка вже вийшла у світ і кожна бібліотека на Україні повинна мати цю необхідну для всіх нас та прийдешніх поколінь етнографічну працю.

Для Конференції ОУК, яка відбудеться в жовтні 2010 р., готується пересувна фотовиставка, що буде висвітлювати історію та діяльність відділів ОУК по всій Канаді. Вона буде представлена на відкритті Конференції, а далі подорожуватиме по всій Канаді.

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Під час загальних зборів у 2009 році відзначено зворушливою програмою "Жінки Кінгірі". Також під час тих зборів представлено проект "Синє Серце", подаючи учасникам інформацію про торгівлю людьми.

На всіх засіданнях та зустрічах звертається особлива увага на Фонд Матері і Дитини та його подальший розвиток. Цей фонд дає можливість на добродійну працю з організаціями в Україні. У школі шляхетних українок у місті Львові відбулося вручення щорічної стипендії. Кожен студент-учасник дав короткий звіт про свої здобутки.

Головна управа вирішила вшанувати жінку-матір і провести акцію "День Матері". Члени Спілки Української Молоді в Україні роздали майже тисячу подарунків українським жінкам у різних регіонах України з нагоди Дня Матері. Мета акції - вшанувати жінку-матір, яка, даруючи свою любов та турботу дітям, творить майбутнє людства.

СОЮЗ УКРАЇНОК ФРАНЦІЇ

Членок СУФ об'єднує любов до Батьківщини і коли можливо зміцнюються зв'язки діаспори з Україною. У звітний період посилили роботу в сфері виразного гуманітарного спрямування.

У цьому році взяли опіку над Тернопільським обласним комунальним будинком для дітей-сиріт шкільного віку. Також, опікуємося Косівським будинком престарілих, де йде регулярна допомога. У березні провели "Свято жінки" й присвятили його українкам-політв'язням, переслідуваним комуністичним режимом. СУФ старається вшанувати пам'ять жінки, яка дала початок династії французьких Капетів. Це Анна Ярославна дочка Ярослава Мудрого й дружина короля Франції Генріха. Рівнож вшановують різні меморіальні свята, як наприклад, Свято Тараса Шевченка та роковини вбивства Симона Петлюри. Також вшановуємо пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 рр. в Україні.

ЛІҐА УКРАЇНОК КАНАДИ

За ініціятивою ЛУК і братніх організацій в день Незалежности України 24-го серпня проведено піднесення українського прапора перед Онтарійським парляментом.

Ліга почала працю над проектом "Pier-21" - це музей еміграції в Галіфаксі, місті, до якого прибуло багато емігрантів, включно з українцями. Ціль проекту - записати свідчення, зібрати інформацію про українців повоєнної еміграції та документи і речі, та зробити постійну виставку в музеї, щоб представити важку тернисту дорогу українського повоєнного емігранта. Для того, щоб більше людей могли дізнатися про історію людей повоєнної еміграції ЛУК мають намір перекласти англійською мовою книжку "Доля", в якій подано історію цілого покоління людей, котрі пережили жахіття совєтського режиму. Це історія життя Наталки Таланчук, довголітньої членкині ЛУК.

Найбільший щорічний-проект це проведення українсько-канадського фестивалю "Золотий клен", який відбувається на День Канади. На фестивалі виступають місцеві артисти, а також артисти з України.

СОЮЗ УКРАЇНОК У ПОЛЬЩІ

Спільно з іншими організаціями святкують національні свята - День Конституції і День

Незалежності, а також організовують святкову зустріч заробітчан з варшавською громадою.

У річницю Голодмору збираються біля пам'ятника присвяченого цій трагедії, де проводять пропам'ятну програму.

Багато уваги звернено на плекання народних традицій та звертають велику увагу справам навчанням рідної мови. Допомагають в справах суботньої школи, співпрацюють з вчителями, батьківським комітетом, шкільною адміністрацією та Посольством України.

Особливо багато часу присвячено громадянам з України, котрі опинилися в Польщі в пошуках роботи і яким потрібна допомога відносно оформлення страхування на виїзд за кордон.

СУП має представництво в Координаційні Раді страхування при Посольстві України, де є нагода наголошувати на проблеми заробітчан.

СОЮЗ УКРАЇНОК ЛИТВИ

Робота союзанок Литви спрямована на збереження української мови, традицій українського народу в країні, в якій проживають. СУЛ дбає, щоб українські родини не втрачали свою самобутність, були достойними громадянами Литовської Республіки, яка добре відноситься до українців. Діяльність організації проводиться в будинку національних меншин, де відбуваються всі великі заходи, присвячені знаменним датам, тематичним вечорам. Між іншими відзначеннями традиційно відбувається Шевченківське свято та вечори пам'яті Лесі Українки і Олени Теліги. У зв'язку з кризовими явищами міняється соціальний статус громадянина Литви, особливо обтяжливим є безробіття. Отож велика роль СУЛ- це соціальна: догляд за літніми та хворими людьми. Також вирішується багато життєвих проблем. Отож, жіночих проблем в організації дуже багато.

Всі зусилля є, і надалі будуть спрямовані для добра співвітнчизників у Литві, та на славу Рідної Батьківщини - України.

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Союз Українок Канади готується до відзначення свого 85-ліття в наступному році - це свято довгих років на службі народові, на сторожі культури та національних святощів, і для розвитку Української Православної Церкви в Канаді та на допомогу батьківщині Україні. В

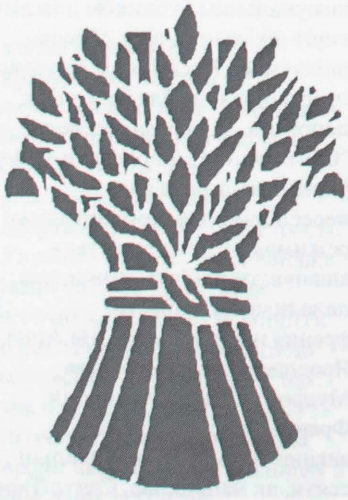

Українському Музею Канади - СУК минулого року влаштовано ряд цікавих виставок історичних експонатів та було організовано цікаві мистецькі майстерні для збереження української культурної творчості.

Цього року журнал "Промінь" відзначає своє 50-ліття. Для того щоб відзначити цей знаменний ювілей, багато уваги звернено на різного роду святкування, організовуються святкові імпрези, виставки тощо, що включає певний проект для участи молоді. Союз Українок видає книжки на різні теми. Цього року готується перевидання "Книжки ікон", праця визначних канадських іконописців.

Кожен відділ Союзу Українок Канади несе ім'я Української героїні, (наприклад СУК ім. Лесі Українки) і значно кожного року вшановує її пам'ять. Окрім того відділи влаштовують культурно-освітні та мистецькі імпрези, щоб поширювати знання про українські мистецькі та культурні цінності. Особлива увага звернена на виховання молоді в недільних і українських школах та в молодечій організації СУМК-УПМ.

НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІЯЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК В ІСПАНІЇ

Реалізується програма захисту прав жінок, зокрема жінки-емігрантки. В цьому напрямі випущено книжку з аналізом причин, які продовжують гендерне насильство.

Випущено 1000 інформаційних брошур іспанською та українською мовами про послуги, які надала

Асоціяція, профінансовані мерією міста. Також видано велику кількість різного роду інформативних брошурок на актуальні теми.

Проведено ряд консультацій з урядом та відповідними чинниками в соціальних справах, які є важливими для українців, а зокрема жіноцтва.

Всі послуги й допомоги, які надаються в Асоціяції, є безкоштовні, оскільки потребуючі не в стані заплатити. Всі членські внески, які поступають, використовуються на екстерні випадки по допомозі у скруті, на часткове покриття витрат на утримання робочого приміщення.

СОЮЗ УКРАЇНОК АВСТРАЛІЇ

(відсутні на нарадах, однак переслали звіт)

За звітний час припало радісне свято - 60-річчя заснування нашої організації. Крайова Управа СУА запросила все членство на святкування до м. Ковра в Стейті НПВ, де народилася організація. З нагоди 60-ліття було вирішено з'єднати все членство в спільний проект, а саме у вишиванні союзянського рушника. Рушник мандрував по всій Австралії з рук в руки, розмальовуючи на ньому дрібними хрестиками троянди, червоними та чорними нитками. Додатковою прикрасою рушника є чудова мережка. На рушнику є вишиті написи українською та англійською мовами: "Союз Українок Австралії: 1949-2009 р."

СУА взяло значну участь у всіх відзначеннях 75-ліття Великого Голодомору 1932-1933 рр. в Україні, які відбувалися в Австралії протягом 2007-2008 років. У листопаді 2009 року завершився проект "Сльози Скорботи", в якому взяло участь біля двох тисяч людей по всій Австралії.

СУА також займається плеканням української мови. Для поширення знання про нашу культуру та мистецтво влаштовують виставки мистецької творчості на австралійських фестивалях.

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНОК "ВІДРОДЖЕННЯ" В АРГЕНТИНІ

(відсутні на нарадах, однак переслали звіт)

Наше завдання виховувати нове українське покоління, розповсюджувати добру славу про Україну і наш народ, та опромінювати теплом національної любови тих сестер і братів по крові, що свідомо чи несвідомо стояли і стоять осторонь нашої національної спільноти. Членство завжди дуже живо реагувало на всі потреби українського життя та брало участь у всіх акціях як суспільно-громадського як і допомогового характеру. Постійно праця розвивається влаштуванням різного роду імпрез та традиційних свят, а також відзначення наших героїнь, поетес, письменниць, видатних жінок нашого руху.

Постійно наша організація співпрацює на громадській ниві, беручи участь у імпрезах, нарадах, конференціях, конгресах, влаштованих Українською Центральною Репрезентацією.

Не покидаємо нашу варту, виконуючи свої національні обов'язки під гаслом Олени Теліги: "На сторожі за Українську Національну Гідність".

ІНШІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Інші організації звітували під час річних нарад, але не подали письмових звітів. Всі вони виконують важливу роль на своєму терені в напрямках своєї країни:

- Об'єднання Українських Жінок Німеччини
- Об'єднання Українок Чеської Республіки
- Союз Українок Естонії.

Перегляд підготовила Орися Сушко

I decided it is better to scream. Silence is the real crime against humanity.

Nadezhda Mandelstam, Russian writer, *Hope Against Hope*

Жінки Постаті
Women of Influence

Sonja Bejzyk

Most of you know Sonja Bejzyk, and have had the opportunity to meet her at various events and functions as well as work with her in the various capacities she has been and continues to be involved in. Her leadership and volunteerism in the community is to be marveled at. She carries out her obligations diligently, with great dignity, and much success. We are pleased to honour Sonja Bejzyk as this month's Woman of Influence.

Sonja was born in Winnipeg, Manitoba and was raised and completed high school in Oakburn, Manitoba. She completed both her B.A. and B. Ed at the University of Manitoba. Professionally she taught high school mathematics for over 30 years and was Mathematics Department Head at Miles Macdonell Collegiate in Winnipeg.

As a long-time member of the Ukrainian Women's Association of Canada Sonja has, in the past, served in the following capacities: president of the Lesia Ukrainka UWAC at Holy Trinity Cathedral in Winnipeg, president Manitoba Provincial UWAC (1983-6 and 1991-94) and national UWAC president for three, two year terms. She was also national president of the Ukrainian Canadian Women's Council, where she represented UWAC.

Sonja has a keen interest in promoting Ukrainian culture and as a result has been actively involved in the annual Folklorama festivities in Winnipeg. She served as an adult Ambassador of the Kyiv Pavilion, as well as an executive member of the Board of that Pavilion.

Sonja has served as the chair of St. Andrew's College Board of Directors, and has been a member of the Board for numerous years.

Currently Sonja is kept very busy with the following responsibilities:

- Parish Council President of the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral in Winnipeg

- President of the Board of Trident Press - Ukrainian Voice

- National President of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada

- First vice-president of the Manitoba Branch of the Ukrainian Museum of Canada, UWAC

- Member of the Board of St. Andrew's College

- Member of the Board of Directors of the Ukrainian Canadian Congress, representing national UWAC

In recognition of her many years of community involvement, Sonja has received numerous awards, some of which are:

- "Service to the Profession Award" from River East Teachers' Association

- Award of Excellence - Ukrainian Self-Reliance League of Canada

- Honourary Member - Lesia Ukrainka Branch UWAC, Holy Trinity Cathedral in Winnipeg

- Shevchenko Medal - Ukrainian Canadian Congress

- University of Manitoba Ukrainian Student's Alumni Award

We wish Sonja continued success in her leadership roles, which are of great benefit to the Ukrainian Canadian community.

Na mnohiji lita!

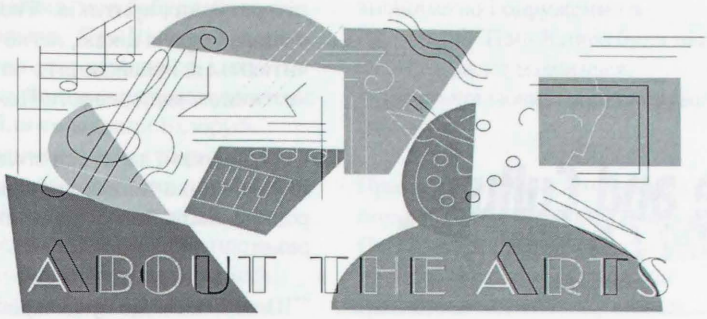

Theresa Sokyrka

records album of traditional Ukrainian songs

To All UWAC Members !

I have just finished recording an album of traditional Ukrainian songs. I am writing this letter to all UWAC members in hopes of getting some funding to assist with the cost of the album. The album is a selection of traditional Ukrainian songs with a modern take and is dedicated to the late Kvitka Cisyk and Volodymyr Ivasiuk. I have received some funding from the Shevchenko Foundation to start off the project, but I am also appealing to other Ukrainian Organizations that uphold and support the promotion and preservation of Ukrainian language and music.

This project is very close to my heart, and it has been an incredible experience. I have been working with Carissa Klopoushak from Saskatoon and Andry Czerny from the band Veselka here in Montreal. We all have the same love and devotion for Ukrainian music and want to dedicate this album to everyone who played a part in creating and perpetuating our language and traditions.

As a former Sumkivka, an one who realizes the importance of promoting our culture, I am asking anyone who is interested for their help with this project. The projected cost will be in the vicinity of $15,000, which will be used for paying musicians, the producer and engineer, mixing, mastering and manufacturing costs of the album.

I am really excited about launching the album in Saskatoon at the Ukrainian Museum and then taking it on tour throughout Canada, with a unique opportunity for local organizations to create fundraising opportunities from the performances I hold. I would like to perform for any of the UWAC branches across Canada that would care to invite me, with the intent that they will assist in the advertising of the performances. I will provide all of the posters for advertising and give a percentage of CD sales to the promoting local. I sincerely hope some of you will be able to find it in your hearts to assist with this very important and worthwhile project. "An Evening with Theresa" could benefit your local UWAC and assist me in paying the outstanding expenses this album has incurred.

Please contact me if your local would like to sponsor a concert in your parish, of if you are interested in making a donation. My e-mail is sokyrkatheresa@gmail.com. Thank you in advance for your support.

Sincerely, Theresa Sokyrka

Міжнародний конкурс виконавців українського романсу ім.Квітки Цісик

З 10 по 12 грудня 2010 року в Україні пройде Міжнародний конкурс виконавців українського романсу ім. Квітки Цісик, видатної американської співачки українського походження.

Конкурс є культурно-мистецькою акцією, яка покликана сприяти відродженню та утвердженню духовних цінностей українського народу, залученню юнацтва і молоді до вивчення та розуміння кращих зразків традиційного та сучасного українського пісенного мистецтва, популяризації творчості К. Цісик, пошуку і відкриттю творчо обдарованих виконавців.

Конкурс відбудеться у м. Львові за фінансової та організаційної підтримки Міністерства культури та туризму України, а також сприяння Української Американської Координаційної Ради та продюсера Алекса Гутмахера. Проект має благодійний характер, зібрані від його реалізації кошти будуть передані в обласний онкоцентр на потреби лікування хвороб молочної залози.

Додаткову інформацію можна отримати від члена оргкомітету Конкурсу, Голови Правління Громадської організації "Галицькі фестивалі" Галини Дмитришин за наступними контактами:

Тел.: (+38-067) 670-5404
Тел.: (+38-050) 370-4751
e-mail: gaifest@gmail.com

Федір Одрач
1912 - 1964

Теплої сонячної днини, в жовтні 1964 року, торонтонська громада прощала на цвинтарі Федора Одрача, письменника, ідеаліста, борця за своє Полісся, свою прадідівську землю, так мало знану в нашій літературі, творчого працьовитого письменника, який відійшов у вічність на 52-му році життя.

Федір Одрач жив у дуже складних фінансових обставинах, а в скромнім їхнім будиночку, по праці, виспівувала друкарська машинка все нові твори, повні любови до Полісся та гніву на займанців цієї чудової частинки України, глибокої розпуки над її долею, та байдужністю до її трагедії.

І так народилися "В Дорозі" (**Буенос-Аурес** 1954), "**Наше Полісся**" (Вінніпег1955 видане Дослідчим Інститутом Волині), "**Щебетун**" (Ню-Йорк 1959 з присвятою своїм донечкам Руті і Ермі), "**Півстанок за селом**. Оповідання" (Буенос-Аурес 1959 р.), "**Покинута оселя**" (Торонто 1960), "**На непевному ґрунті**" (Торонто 1962 р.). Письменник інтенсивно працював над повістю "**Вощадь**", яка побачила світ завдяки громадському комітетові по його смерті. Заплановану трилогію-продовження вже не встиг написати. Старша доня Рута, талановитий мистець, заскоро відійшла з цього світу після довготривалої недуги. Молодша Ерма зачала перекладати батькові твори. Переклади настільки успішні, що вона вже здобула нагороду за свою працю. І так її перший переклад "Свідок" - "The Witness" - був надрукований у Antigonish Review Saint Xavier University, N. B. "Haunted Hotspring" у книзі "TRANSLATION - The Journal of Literary Translations" volume XVII Fall 1986. Поміж рукописами Ерма знайшла оповідання про УПА без заголовка. (Федір Одрач сам колись боровся в рядах УПА). Переклавши, назвала його "The Night before Christmas" і воно є в "Penguin Book of Christmas Stories 2005". За переклад "Півстанок за селом" - "Whistlestop and other stories" - Ерма Одрач дістала відзнаку від Колубійського Університету. Тоді Ерма взялася за велику працю і в 2008 році повість "Вощадь" у перекладі побачила світ з великим признанням літературних критиків. Твори Федора Одрача цікаві, легко читаються, і знайомлять читача з частинкою малознаного Полісся.

Сьогодні мені хочеться згадати письменника таким, як наша родина знала його в 50-60-их роках.

""Шпакіївка". Це було чарівне слово для наших малих синів Всеволода та Ігоря і моїх батьків, лікарів Людмили та Константина Бризгунів. Це був простір, сонце, воля, без авт та червоно-зелених світел . . . це була фарма пана Шпака, куди ми їздили літом на вакації. На північ від Торонто, десь годину їзди автом, над гарною рікою. А там, у пустельника пана Шпака, ми зустрічалися з родиною Одрачів. Ровесниці наших синів Рута і Ерма приїздили з мамою, пані Клярою, та татом, письменником Федором Одрачем, також на вакації. Мій татко - "дідо" та пан Одрач просиджували над рікою в повній тиші і надії, що поплавок зачне скакати . . . А ми з мамою та пані Клярою були зайняті господаркою та дітьми, які гарно разом бавилися.

На суботу і неділю, як приїздив тато - мій Ярослав, то брав синів над ріку з імпровізованими вудками, де малі старалися наслідувати біловолосого діда та з буйною хвилястою чуприною пана Одрача. Деколи приїздив ловити рибу мистець Андрій Бабич, який намалював гарний портрет Федора Одрача.

А вечорами були цікаві розмови про риби, улюблене рибальство, про чарівне Полісся, яке люди так мало знають і про яке так мало в нашій літературі. Полісся, таке дороге моєму таткові - волинякові,

якого мама, моя бабуся, була поліщучка. Про Пінщину, де письменник народився, і яку чомусь большевики відлучили від України та віддали Білорусі, роблячи тим велику кривду місцевому, тотально українському, населенню. Розказував Федір Одрач про свою найновішу працю про Полісся, трилогію "Вощадь", якої саме закінчував першу частину. Вияснював, що слово "Вощадь" походить з Пінщини і означає світанкову заграву.

І так літо минуло, кінчалися вакації. Але бажання рибальства не зникало! Письменник не мав авта і мій Ярослав зголосився за добровольця їздити "на рибу", та переконував Одрача, що і він любить це заняття . . . І так Ярослав коло діда і Федора Одрача навчився ловити рибу . . .

Одного разу, в поворотній дорозі з риболовлі, Федір Одрач сказав радісно Ярославові, що скінчив писати першу частину трилогії "Вощадь". Вправді не мав фінансових можливостей видати книжку, але вірив, що якби його не стало, то наша громада не дасть пропасти рукописові.

А незадовго, 7 жовтня 1964 р., несподівана вістка потрясла торонтонською громадою: Письменник Федір Одрач відійшов у вічність . . .

Ми відвідували пані Кляру на вулиці Бенк стріт, де Одрачі мали невеличку хатку. Пані Кляра дуже гарно шила і ми були одні з її постійних відвідувачів. Колись давно було чути, як у другій кімнаті стукотіла друкарська машинка. Тепер було тихо. Часто згадувався Федір Одрач, їхнє знайомство і одруження в Німеччині. Пані Кляра була німка, але прекрасно навчилася української мови і так виховувала свої доні.

Прийшла 5-та річниця смерти письменника. Вшановуючи співця Полісся, ми рішили видати друком повість "Вощадь". Створили громадський комітет у складі: Кляра Шоломіцька-Одрач, Анна Троян, Михайло Ополько, Пилип Супрун, Оксана Бризгун-Соколик, Надя Ключко - секретарки, Петро Родак - скарбник та інж. Ярослав Соколик - голова. Зорганізовано літературні вечорі в Торонто, Гамільтоні та Оттаві, де заохочувалося набути передплату на книжку. Після довгої праці Комітет придбав коло 400 передплатників, і тим здобув фінансову базу для видання "Вощаді".

Мистець Микола Бідняк в подарунку письменникові оформив обкладинку, на якій пишалася чудова пава. Др. Олександра Копач написала передмову, а мистці Дарія Онищук та Андрій Бабич, партнер Одрача у вибаченні, подарував свої картини для розігравки і тим придбання дальших потрібних фондів.

І нарешті 14 червня 1972 року відбулося в Торонто радісне свято: презентація книжки Федора Одрача "Вощадь".

Цікаво про Одрачеву Пінщину пише у передмові до книжки О. Копач: "Федір Одрач підніс свій меч, своє слово, в обороні прадідної землі, що положена на північних межах України, погноблена чужими, забута своїми . . . а частина Полісся Пінщина прилучена до Білоруської РСР. . ."

А далі цитує з книги слова окупанта: "Удівітєльно, - озвався сержант до бійця, що стояв побіч нього - ми приєхалі в бєлорускую область, здєсь люді разґаварівають ісключітєльно українскім язиком. . . Удівітєльно . . ."

Книжкою "Вощадь" завершилася літературна творчість письменника Федора Одрача, який писав у нелегких життєвих обставинах, який безмежно любив своє Полісся і так хотів, щоб читачі його творів пізнали те Полісся і також його полюбили.

Дякуючи знайомству з Федором Одрачем та його творчістю і наша родина пізнала Полісся багато краще та щиро полюбила цю чудову частину нашої України. А також мій татко та мій муж Ярослав мали доброго та цікавого друга у рибальстві.

Подала
Оксана Бризун-Соколик

Spirituality

Women Saints around the World

Holy New Martyr Helen of Sinope (18th c.)

Helen was a maiden of 15 who lived with her parents in the Christian enclave of Sinope in Pontus during the 1700s. One day, as she went to the marketplace, she passed by the house of the local governor, who, seeing her beauty, was seized by lust for her. He ordered his servants to bring her to him, and made two attempts to defile her; each time, however, he was prevented by a mysterious power that kept him from her like an invisible wall. Determined to have his way with her, he kept her prisoner in his house; but she was able to slip away and run home to her parents' house.

Enraged that his prey had escaped, the governor called together the leaders of the Christian community and promised that, unless Helen was handed over to him, all the Christians in the town would be massacred. Grief-stricken and fearful, the leaders persuaded Helen's father to return the girl to the palace. The vile governor made several more attempts to rape the Saint, but once again he was restrained as if by an invisible wall as she recited the Six Psalms and all the prayers that she knew by heart. Realizing that he was powerless against her, the governor had her thrown in the common jail, then ordered that she be tortured to death. The executioners subjected the maiden to several cruel torments before killing her by driving two nails into her skull and beheading her. They then put her body in a sack and threw it in the Black Sea. Some Greek sailors followed a heavenly light to the place where the sack had sunk, and divers retrieved the Saint's relics, which immediately revealed themselves as a source of healing for many. Her body was taken to Russia; her head was placed in the church in Sinope, where it continued to work miracles, especially for those who suffered from headaches. When the Greeks were driven from Sinope in 1924, refugees took the head with them. It is venerated today in a church near Thessalonika.

❖ ❖ ❖ ❖

Our Holy Mother Hilda, Abbess of Whitby (680)

A noble kinswoman of St Edwin, king of Northumbria, **Hilda** was baptized at a young age through the preaching of St Paulinus, one of the first missionaries sent from Rome to British Isles. At the age of 33 she renounced the world and entered monastic life. At first, she sought to enter a monastery near Paris in Gaul, but she was called back to her homeland by St Aidan, Bishop of Lindisfarne, who, discerning her already apparent spiritual gifts, set her as Abbess of a small monastery. As her gifts of discernment and spiritual guidance became more widely-known, she led larger monasteries, finally establishing the Monastery of Whitby in 657. The Saint spent the next 33 years directing the Monastery, which became a beacon of Christian life throughout the British Isles and beyond. The Monastery was unusual by modern standards in that it comprised both a women's and a men's monastic house, with Mother Hilda as spiritual head of both. The community became a training-ground for priests and bishops who went on to spread the Gospel of Christ throughout Britain. Commoners, kings and Bishop Aidan himself came regularly to her for spiritual counsel, and she was in her own lifetime regarded as the Mother of her country. For the last six years of her life she was afflicted with an unremitting burning fever, but she continued her holy work undeterred until her repose in 680. At the moment of her death, Saint Begu, in a different monastery, was awakened by a vision of Hilda's soul being borne up to heaven by a company of angels.

The Synaxarion says, "Saint Hilda, like her contemporaries Saint Etheldreda and Saint Ebba, belongs to that monastic company of women of royal birth who exercised a formative influence in the English Church of the seventh century, but she is also a rare example of a spiritual Mother, who received from God the gift of directing not only nuns but monks and bishops as well; for in the Lord Jesus there is neither male nor female, but a new creation (Gal. 3:28)." ❖

Zennia Yuzik
National UWAC President

PROVINCIAL CONVENTIONS

During the fall months on alternate years, the Provincial Ukrainian Self-Reliance Conventions take place.

The 59th Eastern CYC Convention was held on August 27-29 at St. Vladimir Institute in Toronto. The Convention Motto was "Building our Dream", and the entire program was put together by the CYMKivtsi. Saturday evening, August 28, featured a Cruise at which they hosted a CYMK Reunion. We congratulate the CYMKivtsi for taking the initiative of fully participating in their Convention. Our UWAC National Executive was represented by Sylvia Boychuk, Assistant Corresponding Secretary.

The Manitoba Provincial CYC Convention took place on Saturday, October 2 at St. Andrew's College, with the Convention Theme of "Leadership and You". The program was varied and interesting. The Luncheon speaker was Shirley Kalyniuk on the topic of "Women in Leadership", and the afternoon Keynote Address was given by Orysia Tracz.

Alberta Provincial Ukrainian Self-Reliance League also held their Convention on October 2.

Saskatchewan Provincial CYC Convention was held on October 29-31 at the Manitou Springs Hotel and Spa. The Theme of this Convention is "The Power of One". Friday evening featured the Annual Meetings of the Ukrainian Museum of Canada and St. Petro Mohyla Institute. The Luncheon guest speaker on Saturday was the USRL National President, Sonja Bejzyk, and the Banquet Keynote Address was given by Janet Prebushewsky-Danyliuk, Administrator of the Ukrainian Museum of Canada.

Each of these Conventions play an important role in the life and work of our Church, and our Lay Organizations. They are the glue that hold us together, and keep us on the same page. Here is where we, together, review what we have accomplished in the past two years, as well as plan and look ahead to the future. It is most vital that as many members as possible, especially the youth, attend so that their voices may be heard in all decision making.

May the Lord bless all Clergy, delegates, guests, and Convention Committees. May the objectives that are set be realized, and may all discussions and decisions reach fruitful conclusions. May all of you be blessed with wisdom, a spirit of cooperation, and true Christian love for one another as you continue working for our Church, our organizations, and for all things which we hold dear. It is our wish that these conventions bring us together spiritually, socially, and conclude with feelings of satisfaction and accomplishment.

PIN DESIGNATIONS

Smoloskyp Pin add-on bars for years of service are now available from the National Office for the following years: 10 years; 25 years; 40 years; 50 years; 60 years; and 70 years. The cost of these add-ons will be printed in our next Newsletter.

For Our Children
Нашим Дітям

Із журналу
"Громада", ч. 3
(Угорщина)

Ти впізнаєш цих музикантів? Назви музичні інструменти, на яких вони грають

Лечу, кручу, на весь світ бурчу.

Без рук, без олівця малює без кінця.

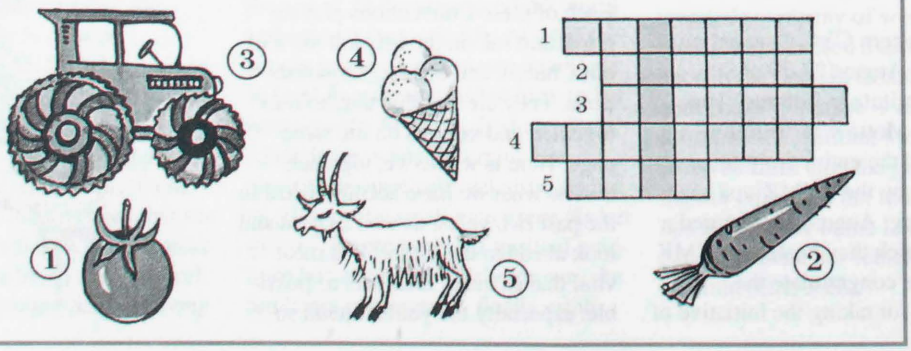

Membership Tea & Promin 50th Anniversary Celebration in Hamilton, Ontario UWAC, Lesia Ukrainka Branch

Dobr. Larysa Makarenko, President of UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Hamilton ON with Promin display

On Sunday October 17th the UWAC, Lesia Ukrainka Branch in Hamilton, held their annual Membership Tea to honour long-time members, as well as to celebrate Promin's 50th anniversary.

Members of the Branch along with parishioners of St. Vladimir's Cathedral congregated in the Cathedral auditorium after the Liturgy, where they were hosted with a reception prepared under the leadership of Donna Rosizky. The hall was tastefully decorated in a fall theme by the program committee chaired by Halia Lypka, along with a display of the journal Promin. Prior to the reception Fr. Wasyl Makarenko led the the prayer and blessing. Dobr. Larysa Makarenko, President of the Branch opened the formal portion of the program, providing an overview of the importance of the day's events.

The first portion of the program was dedicated to Promin's 50th anniversary. Dobr. Larysa introduced Oksana Sushko, editor and administrator of Promin, the guest speaker, providing an insight into Oksana's activities and interests. (Oksana's presentation follows this article). This was followed by a brief greeting by Promin's editor-in-chief, Orysia Sushko, thanking the members for their constant support of the journal. The candles of a special anniversary cake were lit during this portion of the program.

During the next portion of the program two members were honoured for their long-time service to the UWAC. Each year the Branch honours those members who have reached the 25 of 50 year membership status. Natalie Ball, Membership Convener, introduced the first of the honouree, Tamara Buhay, who attained her 25 year membership status, having served the Branch in various capacities throughout her years:

Mr. & Mrs. Buhay moved to Hamilton from Sault Ste. Marie and it didn't take long before they became active in our parish as they had been in SS Marie. Notwithstanding in helping with the usual events that we do in the course of a year, she was always around when we had the perogies and cabbage rolls fundraisers. Tamara started her career in our Lesia Ukrainka branch in 1989 as a member of the cultural committee. Also, in 1989 she became a telephone committee member and did that for 10 years. I remember her being on the executive serving as Financial Secretary 1990 to 1992, on the Controlling Committee 1996 – 1997, on the Benevolent Committee (Lesia Ukrainka branch then had a committee for visiting members who were sick) and as a Sestrytsia for a few years. Mr. & Mrs. Buhay now live at the Taras Shevchenko Seniors' Complex – where she still goes and helps to make perogies as her health permits her to do so.

The next honouree was Natalie Ball who attained her 50 year membership status. Orysia Sushko introduced Natalie, providing the participants with an overview of her organizational activities:

Natalie Ball was a member of CYMK in Regina serving a term as president. As well she was a member of the Descent of the Holy Ghost Ukrainian Orthodox Church in Regina where she taught Sunday School and was a choir member. She joined the Daughters of Ukraine Branch of the UWAC in Regina in 1960 where she served as treasurer. Upon moving to Hamilton, Natalie joined the Lesia Ukrainka Branch of UWAC in 1966 and has held the following executive positions:

Financial Secretary, Secretary, Vice President, President (8 years). In 1988 she initiated the Sunday Fellowship hour "Coffee & Muffins" after Church Liturgy which continues to this day under her leadership. Currently she is the Membership Convener and has served on numerous committees (longest was 25 years on the Bingo Committee). She also served as the secretary of the UWAC - Eastern Executive. As a member of the Ukrainian Orthodox Cathedral of St. Vladimir in Hamilton Natalie has held the following executive positions on the Parish Council: Financial Secretary, Secretary, Vice President, currently assistant secretary. She is a founding member of St. Vladimir's, Fellowship of the Holy Myrrh-bearers volunteer visitation committee, currently holding the position of Statistical Resources Coordinator. She has taught Sunday School and served on the Wm. Sarchuk Ukrainian School Parents Committee. As well Natalie continues to be a Director on the Board of the Taras Shevchenko Seniors Complex since its inception in 1986. She is the recipient of the Ukrainian Self-Reliance League's "Award of Excellence".

Both honourees were presented with a certificate (hramota) provided by the National UWAC office along with a rose. Indeed, a fitting tribute to two active UWAC members.

Following the presentations Dobr. Makarenko made a surprise presentation, honouring Orysia Sushko who has recently been appointed to the Order of Canada by the Governor-General of Canada. She expressed congratulations and the best wishes of the Branch members, presenting Orysia with a bouquet of roses. This was followed by the singing of "Na mnohiji lita".

Greetings were expressed by John Jurychuk, president of USRA (TYC), Hamilton Branch congratulating the women on their achievements. In his greeting Fr Makarenko underlined the import role women play in our society, and specifically in our Church and particularly in our parish.

This auspicious event was closed by a prayer led by Fr. Makarenko.

Dobr. Larysa Makarenko (left) and Natalie Ball (right) present Tamara Buhay (centre) with 25-year certificate

Dobr. Larysa Makarenko presents Orysia Sushko with flowers in honour of her appointment to the Order of Canada

Orysia Sushko and Dobr. Larysa Makarenko present Natalie Ball (centre) with 50-year certificate

Reflections on PROMIN

as presented by Oksana Sushko at the UWAC Membership Tea & Promin 50th Anniversary Celebration in Hamilton on October 17, 2010

Slava Isusu Khrystu!

I must preface my very brief 'slovo' by saying that while I usually prefer to hide behind the written word, or a song (I did not inherit the public speaking gene that seems to run in my family), I feel very honoured to have this opportunity to share a few of my thoughts with you today, about Promin.

Many of my friends think that I am "out of touch", "behind the times", even "eccentric", because I do not have an internet presence on "facebook", I only sit in front of a computer when I absolutely have to (which is already too much), so I don't check my emails as often as they do so I apparently miss all sorts of important news, and I don't have "call display" or "voicemail" on my cell phone.

Why? they ask accusingly, am I so

anti-technology? anti-progress? I am, in fact, neither of these things.

I simply believe that technology is not helpful, and progress is not progress, when it separates us from our values, and most importantly, from one another. E-mail, while certainly useful, does not replace a real human embrace; on the flip side, however, the advances in aeronautical technology are what allow us to feel the warm embrace of loved ones across the ocean in a matter of only a few hours. Similarly, one cannot say that a technology which may lead us to a cure for cancer is not vitally important, or that progress on the landscape of human rights is not a fundamental step toward a better life for everyone. Computer technology has become an essential part of life - education and healthcare in particular - and has driven true progress on many fronts. The danger, of course, is that what we call technological progress can become an obsession, and before we know it, a means, not to promote edifying things, but to do unimaginable damage to innocent people. Take child pornography proliferated on the internet, for example.

So, you may be wondering, what does any of this have to do with Promin?

Well, while my friends marvel at the latest technologies and videos on You Tube, and brag about how they can remotely start the coffee maker in their kitchen from the driver's seat of their car while on their way home from work, I am still enthralled with the invention of the postage stamp. And here's why.

One very important thing, among many, that the phenomenon of Promin has taught me, is that our heritage, our ancestry, our own personal history, does not recede over time. However far-reaching our innovations and progress, it neither replaces nor obliterates the past on which our present has been built. Memories of people and events from our past may change hue and texture, perhaps to the same extent that the frequently-leafed pages of a book will inevitably become more transparent after decades of use. But those pages, those memories, never lose their tangibility, or their value.

For the June issue of Promin this year which commemorated Fathers' Day, I offered as my humble editorial a reflection on the memory of Dad, blessed memory Makar Sushko. I reflected, that on this seventh year anniversary of his soul's departure from this earth, sometimes my Dad's memory feels as close as just yesterday, and at other times, it feels as though decades have passed.

Our mere mortal minds have such a limited capacity to understand the way in which the imprints of people and events past transcend time. In the most seemingly mundane actions and conversations, or in our deliberate prayers and remembrances, we acknowledge that while a person may have ceased to exist in body, that the spirit which imbued their body with hope, dreams, accomplishments, sorrows, loves and frailties, is as real as it ever was.

For example, each month, as I work on preparing another issue of Promin, I remember my grandmother, blessed memory Emelia Stepowa, as clearly as if she had just walked by and loaded my plate with another half dozen of her home-made verenyky. As I look over each month's submissions of articles we receive about the tremendous contributions the UWAC continues to make to heritage and faith, I am again transported to that timeless place where Baba, roughly 80 years ago, joyfully toiled to preserve, nurture and grow the roots of the history that formed a solid foundation for her family's new life in Canada. She, together with your mothers and grandmothers, with hundreds of Ukrainian women, recognized the monumental importance of continuing to weave the vibrant threads of our ancestry into the fabric of a prosperous future in Canada. These women, among whose historical triumphs we are now privileged to stand, somehow knew that as a global society continued to evolve and new technologies arose and the world began the never-ending race toward bigger-better-faster-busier, a sure footing grounded in a solid foundation of faith and family would mean the difference between cultural harmony and painful fragmentation.

For our original heroines - the pioneers who ignited the first spark of the UWAC and eventually of our journal Promin - our organization was a place of refuge, learning, fellowship, prayer, and community for women in a new land. Today, generations later, we face new and complex challenges which, without a sure footing, could easily tear us in conflicting directions. For us here today, although most of us are no longer newcomers to this country, (yet we welcome them always), the UWAC continues to meet the very same needs as it did all those decades ago. For future generations, this solid grounding in a community of strong and dedicated women will become even more critical, as the world confronts our daughters - and their daughters - with increasingly deceptive and dangerous provocations, potentially tempting them away from the values that we work so hard to embody, and that we know keep healthy and alive with God's light.

All that I just described to you, or at least a very similar train of thought, accompanies me on each month's journey toward the completion of another issue of Promin. So while I do not condemn modern media or the internet by any stretch of the imagination, the fact that Promin remains in its original printed form, that we can find it in our mailbox once a month - a beacon in a

pile of otherwise depressing junk-mail and bills - is a great joy. It honours the written word, which stops only where imagination and reflection begin, it honours the foundation on which the UWAC was built. By its very nature, Promin presents to us the successful progression of a strong and distinct culture, begun in this country by people who, although they may no longer be with us in body, continue in spirit to serve as our models for a thriving present - and future - for Ukrainian Canadian women.

While I have not personally met many of our Promin subscribers in person, I somehow feel as if I know them, through words and photographs, community activities and creative endeavours, celebrations and sorrows, all woven from our common threads. My world has been enlarged by them, by you. I consider it a privilege to serve our community in this way - by bringing together our stories, which I hope will edify us and keep our heritage strong. Promin is our documented legacy. It helps to keep us visible and current, so that not only this generation, but future generations will realize and understand the enormous, life-changing consequences of a focused and unified community of women. It is our responsibility - inherited from our mothers, grandmothers and great-grandmothers - to keep the flame of our tradition burning, as the symbol of Promin itself represents.

I know that my Baba would agree. I bet yours would too.

Thank you.

Delegates at UWAC session during the USRL Eastern Canada Convention held at St. Vladimir's Institute in Toronto August 26-29, 2010

ALICE MYKYTYSHYN (nee YACYSHYN)

After a courageous battle with cancer, Alice was suddenly called by the lord on Monday, August 30th, 2010 in her 76th year. Born in Gronlid SK to Mike Yacyshyn and Mary Donald, Alice attended Gronlid Elementary school. Upon moving to Ontario, she studied at Central School in Hamilton. Alice was a hard worker and was employed at Firestone where she met her husband, John, of 52 years. Together they had a hot dog stand at the Burlington Beach for a time and then owned the Golden Valley Inn in Dundas for 32 years before retiring in 2001. Before and after retirement, Alice was a tireless volunteer, having been involved with coaching baseball in Dundas, the VON, Canadian Cancer Society, and the Taras Shevchenko Home for The Aged. She was also a charter and life member and past president of the Dundas Lioness Club. Alice's faith gave her much comfort during her illness. She grew up being a member of the St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral on Barton Street in Hamilton. She was also member of the Ukrainian Women's Association of Canada, Lesia Ukrainka Branch.

Alice is survived by her husband John, children John, Walter, Linda (Alex) and Donna (Ross), her grandchildren Carolyn, Matthew, Benjamin, Thomas and Peter, her brother Boris Yacyshyn, and many nieces and nephews.

The funeral service was held at St. Vladimir Ukrainian Orthodox Church in Hamilton, followed by internment at Woodland Cemetery and luncheon at the Taras Shevchenko residence. The outpouring of friends and family who attended both the panakhyda and the funeral was truly overwhelming, and a testament to the love that surrounded Alice and her family. She is dearly missed by the entire Ukrainian-Canadian community in Hamilton and beyond, and we pray for the peaceful repose of her soul, and comfort for her loved ones.

A donation of $50 in memory of Alice was submitted by the UWAC Lesia Ukrainka Branch in Hamilton

STELLA HRYNKIW

In loving memory of my dear wife, Stella Hrynkiw, who passed away on October 3, 2005. A *panachyda* service was held in her memory at St. George's Ukrainian Orthodox Church in St. Catharines, Ontario on October 3, 2010.

As an everlasting wreath in her memory, I am donating $100 to the Promin Press Fund. May her memory be eternal! Vichnaya pamyat!

Husband R. (Bohdan) Hrynkiw

Please accept this donation of $200 in memory of **Dorothy Markowski Majury**. She passed away on July 27, 2009 in Edmonton, where she was laid to rest beside her husband Matt. I mourn the loss of my beloved sister Dorothy, but she leaves me beautiful memories of a wonderful person whom I will cherish forever.

May she rest in peace. Vichnaya pamyat!

Olga Hawrysh
Calgary AB

Приписи

Торт Горіховий-кавовий

Тісто: 400 г. борошна, 250 г масла, 4 яйця, 200 г. цукру, 3 ст. л. сметани, 1 пакетик порошку для печива, 40 г (2 ст. л.) меленої чорної кави, 300 г подрібнених горіхів.

Крем кавовий: 100 мл. міцної чорної кави, 100 г цукр, 100 г шоколаду, 3 жовтки, 200 г вершкового масла, 700 г вершків 30 %-ної жирности, 3 ст. л. молока, і пакетик ванільного цукру.

Білого масла для змазування коржів: 7 білків, 100 г цукрової пудри, 1 ст. л. лимонного соку.

Крем вершковий: 200 г вершків 30 %-ної жирності, 50 г (2 ст л.) цукрової пудри.

У мисці розтоплюють масло з цукром, додають мелену каву, яєчні жовтки, сметану, порошок для печива, все добре розмішують. Борошно всипають поступово, спочатку перемішуючи тісто ложкою, а потім замішують його руками, щоб тісто відставало від рук, але було не туге (це можна регулювати борошном). Потім тісто розділяють на три рівні частини і кладуть в холодне місце на 15 хвилин. За цей час готують білкову масу з залишених 7 білків, які збивають міксером з цукровою пудрою та лимонним соком в пишну піну. Щоб білки добре збивалися, їх треба акуратно відділяти від жовтка. Тісто викладають на змазані маргарином форми, розкачують, змащують білковою піною, посипають нарізаними горіхами і випікають в гарячій духовці при температурі 180 С до зарум'янення білкової піни. Так готують всі три коржі.

Для крему міцну чорну каву, цукор та подрібнений шоколад на малому вогні доводять до кипіння. Жовтки розмішують з молоком і, обережно перемішуючи, додають у шоколадно-каву масу, після чого знову нагрівають. Після охолодження додають розм'якшене масло, старанно розтираючи, і поступово вводять збиті вершки. Крем має бути пухким. Охолоджені коржі перешаровують кремом, також змазують боки. Зверху поливають вершковим кремом і прикрашають.

Рецепти української кухні (Надія Музичук), із журналу "Громада", травень-червень 2010 (Франція)

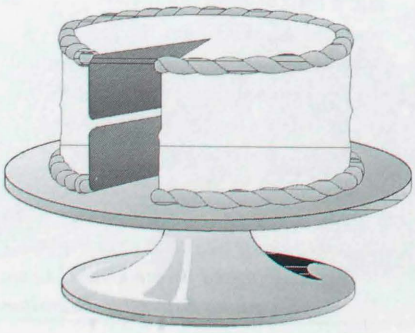

Рогалики до кави

500 г борошна, 15 г дріжджів (сухих - 2 ч.л.), 200 г вершкового масла, близько 130 мл молока, 1 см. л. цукру, 1 ч.л. солі, 1 яйце.

Для цих рогаликів готують дріжджове листове тісто. Дріжджі розводять у 80 мл. теплого молока, додають яйце, всипають половину борошна і замішують м'яке тісто. Накривають його рушником і залишають на 30 хв. підходити. Решту борошна змішують з 1/2 порції вершкового масла, додають решту молока, цукор і сіль, потроху посип ають борошно і вимішують еластичне тісто. З'єднують перше тісто з другим, надають форму кулі, накривають рушником і ставлять в прохолодне місце на 2 год. (можна на ніч в холодильник). Кулю розкачують в прямокутник. Нарізають решту вершкового масла шматочками і розкидають його по тісту. Бічні сторони тіста загортають до середини в конверт, розкачують тісто в прямокутник, складають, накривають рушником і ставлять на 20 хв. в холодильник. Так роблять ще 2 рази по 30 хв. і ставлять в холодильник. Потім розкачують тісто в прямокутник товщиною 3 мм. і розрізають на 12 рівносторонніх трикутників. Кожен трикутник скачують від основи до вершини і згортають у вигляді рогалика. Нехай полежать на змащеному деку 15-20 хв., піднімуться. Випікають при температурі 190-200 С 20 хв до золотисто-коричевого кольору.

Autumn Gold Pumpkin Cake

Serves about 16

For the cake:
1 package golden cake mix
3 large eggs
1 cup water
1 cup canned pumpkin
1/4 teaspoon ground ginger
1/4 teaspoon ground nutmeg
1 cup chopped walnuts

For the frosting:
2 containers vanilla frosting
1 teaspoon ground cinnamon
1/4 cup coarsely chopped walnuts, for garnish

Preheat oven to 375 F. Grease and flour two 8-inch round cake pans. To make the cake, combine cake mix, eggs, water, pumpkin, cinnamon, ginger and nutmeg in large bowl. Beat at medium speed with electric mixer for 4 minutes. Stir in 1 cup walnuts. Pour batter into pans. Bake for 30 to 35 minutes or until toothpick inserted in center of cake comes out clean. Cool following directions on the cake mix.

To make the frosting, combine vanilla frosting and cinnamon. Stir until blended. Fill and frost cake. Garnish with 1/4 cup walnuts.

If more of us valued food and cheer and song above hoarded gold, it would be a merrier world.

J. R. R. Tolkien (1892-1973)

75th Anniversary Memories Cookbook

UWAC, Olena Pchilka Branch
Aylsham-Codette SK

$25 each (postage included)

Contact Marilyn Kozun
tel: 306-862-5695
e.m.kozun@sasktel.net

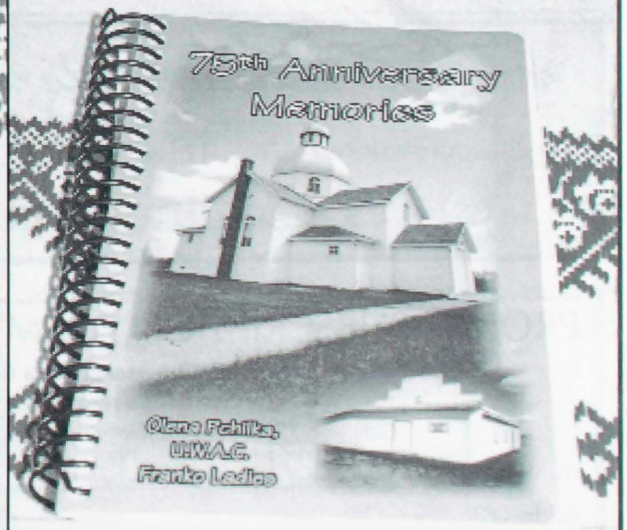

RELIABILITY Since 1973

athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES

From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS

- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

* *New contact information for Promin* *

tel: 289-337-4516

e-mail: promin50@yahoo.ca

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

dmasnyk@trebnet.com

Consistent and attentive professional real estate services

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771
349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A FAMILY BUSINESS SINCE 1919

SHEVCHENKO FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

UWAC ST JOHN'S BRANCH
10611-110 AVE
EDMONTON, AB
T5H 1H7 1-Dec-2010

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1